

Súd: Okresný súd Nové Mesto n/V
Spisová značka: 1T/98/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512010213
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2014:3512010213.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom, v trestnej veci obžalovaného Q. Q., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom K.É. Q. K. B., S. T.. Č.. XX, bez prihlásenia W. I., Q. T.. Č.. X/X, trestne stíhaného na slobode pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 16. januára 2014 t a k t o

rozhodol:

Obvinený: Q. Q. U. X. A. Y. K. Í. S., nar. XX.XX.XXXX v I.,

trvale bytom K. Q. K. B., S. T.. Č.. XX, bez prihlásenia W. I., Q. T.. Č.. X/X, na slobode, nezamestnaný,

je vinný, že

ako otec mal. Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, v období od 01.12.2010 do 25.11.2011 v W. I. a od 09.09.2012 doposiaľ v W. I. a ani nikde inde si neplní vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z ust. Zákona o rodine a z rozsudku Okresného súdu vo Vyškove č. j. 8Nc/239/2005 - 64, SV 226/05, zo dňa 19.05.2006, ktorým mu bola určená vyživovacia povinnosť v sume 1 200,-Kč mesačne, ktorú má platiť do 15 dňa v mesiaci na mal. Q. k rukám matky S. V., bytom D., ul. I. Č.. XXX, Česká republika, túto riadne neplnil hoci v čase od 13.03.2010 do 30.04.2010 a od 01.08.2010 do 31.10.2010 bol zamestnaný v GAZU, s.r.o., Nová Dedinka, kde vyživovaciu povinnosť nenahlásil, v čase od 03.01.2011 do 04.02.2011 bol zamestnaný v CONSTRUCTA, s.r.o., Prievidza, kde vyživovaciu povinnosť nenahlásil, v čase od 19.04.2011 do 29.04.2011 bol zamestnaný v STROJSTAV CM, s.r.o., Nové Mesto nad Váhom, kde vyživovaciu povinnosť nenahlásil, v čase od 30.04.2011 do 05.06.2011 bol dobrovoľne nezamestnaný, od 14.06.2011 do 25.09.2011 bol evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom v evidencii uchádzačov o zamestnanie, v čase od 26.09.2011 do 31.12.2011 bol zamestnaný v spoločnosti KOMÍNSYSTÉM, s.r.o., Nové Mesto nad Váhom, kde vyživovaciu povinnosť nenahlásil, následne od 25.11.2011 do 02.10.2012 bol práceneschopný, od 03.10.2012 do 23.10.2012 bol prechodne práceneschopný, od 23.10.2012 je práceneschopný až doposiaľ, pričom od 09.09.2012 je mu priznaný Sociálnou poisťovňou, pobočka Trenčín, vznik invalidity s mierou poklesu vykonávať zárobkovú činnosť o 60%, napriek tomu, že Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/159/2010-100 zo dňa 10.11.2010, právoplatného dňa 01.12.2010 bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Trestného zákona, čím spôsobil dlh na výživnom v sume za obdobie od 01.12.2010 do 25.11.2011 vo výške 14 400,- Kč, za obdobie od 09.09.2012, kedy mu bol priznaný čiastočný invalidný dôchodok, až doposiaľ vo výške 456,41 Eur (30% zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa) k rukám matky S. V.,

t e d a

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne sa vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 39 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 /šesť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obvinený zaraďuje pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 08.06.2012 podala Okresná prokuratúra Nové Mesto nad Váhom pod Pv 217/12 - 09 obžalobu zo dňa 11.06.2013 na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom na obžalovaného Q. Q. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe v obžalobe uvedenom.

Súd vydal dňa 12.06.2012 v predmetnej veci trestný rozkaz, ktorý prevzal obžalovaný dňa 22.10.2012 a proti ktorému obžalovaný v zákonnej lehote podal v zákonnej lehote odpor.

Následne súd nariadil hlavné pojednávanie na deň 19.02.2013, 28.05.2013, 23.09.2013, 03.12.2013, 13.01.2014 a 16.01.2014, na ktoré predvolal obžalovaného, poškodenú S. V. a o termíne hlavného pojednávania upovedomil okresnú prokuratúru.

Súd vykonal hlavné pojednávanie nariadené na deň 28.05.2013 v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko obžalovaný sa na hlavné pojednávanie osobne nedostavil, včas a riadne svoju neprítomnosť neospravedlnil a nežiadal o odročenie hlavného pojednávania. Obžalovanému bola obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom pod Pv 217/12 - 09 zo dňa 11.06.2013 doručená do vlastných rúk dňa 22.10.2012, predvolanie na hlavné pojednávanie prevzal dňa 09.04.2013 (spolu s výzvou na úhradu zameškaného výživného a poučenie podľa § 86 Trestného zákona a podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona). Obžalovaný bol upozornený na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti v predvolaní na hlavné pojednávanie, lehotu na prípravu mal zachovanú, o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, bol obžalovaný už vyšetrovateľom v prípravnom konaní vypočutý dňa 29.05.2012 ako obvinený. Bolo dodržané ustanovenie o vznesení obvinenia, ktoré mu bolo doručené dňa 19.04.2012. Obžalovaný sa nevzdal práva na preštudovanie vyšetrovacieho spisu, dňa 29.05.2012 bol upovedomený o termíne preštudovania vyšetrovacieho spisu. V danom prípade nejde o konanie, za ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou viac ako 10 rokov, v čase konania hlavného pojednávania obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody ani vo výkone väzby, nešlo ani o prípad povinnej obhajoby a tiež ani nemal zvoleného obhajcu. O práve na obhajobu bol riadne poučený a obhajcu si nezvolil. Súčasne súd dospel k záveru, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 28.05.2013 na návrh prokurátora prečítal podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku výpoveď obžalovaného Q. Q. z prípravného konania, bol vykonaný výsluch poškodenej S. V. a boli prečítané listinné dôkazy vzťahujúce sa na predmetnú trestnú vec a osobu obžalovaného. Následne

bolo hlavné pojednávanie odročené na 23.09.2013, 03.12.2013, 13.01.2014 a 16.01.2014 za účelom doplnenia dokazovania k veci a osobe obžalovaného.

Z výpovede obžalovaného Q. Q. zo Zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 29.05.2012, prečítanej na hlavnom pojednávaní dňa 28.05.2013, vyplynulo, že zo spolužitia s poškodenou sa im dňa XX.XX.XXXX narodil syn Q. Q., na ktorého má určenú vyživovaciu povinnosť na základe Rozsudku Okresného súdu vo Vyškove, č. j. 8Nc/239/2005 - 64, SV 226/05 zo dňa 19.05.2006, v sume 1 200,-Kč mesačne, ktorú má platiť do 15 dňa v mesiaci na mal. Q. k rukám matky, pričom tejto vyživovacej povinnosti si je vedomý. Žili spolu štyri a polroka vo Vyškove. Naposledy bol so synom v lete 2011, keď matka priviedla syna k matke obžalovaného. Za neplatenie výživného na syna už bol raz odsúdený. Počas dlžného obdobia bol zamestnaný vo firme GAZU, s.r.o. od marca do apríla 2010, kde si vyživovaciu povinnosť nenahlásil, od mája do augusta 2010 bol dobrovoľne nezamestnaný, na úrade práce nebol zahlásený, od augusta do októbra 2010 sa opäť zamestnal vo firme GAZU, s.r.o., kde si vyživovaciu povinnosť nenahlásil, od konca októbra 2010 do 03.01.2011 bol zamestnaný, od začiatku januára 2011 do bol zamestnaný vo firme CONSTRUCTA, s.r.o., kde si vyživovaciu povinnosť nenahlásil, od februára 2011 do 19.04.2011 bol dobrovoľne nezamestnaný, od 19.04.2011 asi 10 dní pracoval vo firme STOJSTAV CM, s.r.o. no ani tam nenahlásil vyživovaciu povinnosť, od mája 2011 do konca septembra 2011 bol znova dobrovoľne nezamestnaný, od konca septembra 2011 do 31.01.-2012 bol zamestnaný vo firme KOMÍNSYSYÉM, s.r.o. kde pracovný pomer skončil dohodou. Od 25.11.2011 je práceneschopný, pretože pri vložkovaní komína spadol zo strechy, poranil si chrbticu a zlomil si nohu, a počas tejto doby poberá príjem 11,- Eur. Na syna neplatí, lebo nemá z čoho, čo povedal aj poškodenej. So synom sa stretáva vždy, keď je syn u jeho mamy alebo u otca na návšteve. Synovi nekupuje žiadne darčeky ani oblečenie, lebo nemá peniaze. Keď bol zamestnaný a mal peniaze, synovi kúpil hračku alebo oblečenie. Za synom do Českej republiky nechodí. Vie o tom, že bol odsúdený Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/159/2010-100 zo dňa 10.11.2010, právoplatného dňa 01.12.2010 bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Trestného zákona.

Z výsluchu obžalovaného Q. Q. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.12.2013, po zákonom poučení o jeho právach a oboznámení s obžalobou, vyplynulo, že poškodenej uhradil sumu 14 400,- Kč ako nedoplatok, ktorý mu určil súd, o čom predložil originál poštovej poukážky. Okrem tejto sumy nič viac neuhradil. Súčasne uviedol, že mu bol priznaný invalidný dôchodok. Z odpovedí na položené otázky z výsluchu obžalovaného ďalej vyplynulo, že vie o svojej vyživovacej povinnosti na syna Q., ktorú mu súd určil vo výške 1 200,- Kč. Peniaze posielal málo. Peniaze neposielal, lebo nemal peniaze, teraz má len 10,- Eur invalidný dôchodok. Iný príjem nemá. Predtým bol práceneschopný od novembra 2011, mal maródku okolo 10 Eur. Dovtedy neplatil výživné, lebo nemal peniaze, mal exekúcie a veľa výdavkov na bývanie a jedlo. Vo firme KOMÍNSYSYÉM, s.r.o. ako kominár zarábala okolo 320,- Eur mesačne a to nestačilo. Pracovný pomer skončil po úraze. Za invalidného bol uznaný v januári 2013 a priznali mu invalidný dôchodok štyri mesiace dozadu od konca maródky. Invalidný je na 60%. Momentálne je vedený na úrade práce, ale sám si robotu nehľadá, lebo ho v januári čaká operácia nohy. Aktuálne mu z invalidného dôchodku nestáhnú nič, lebo nemôžu. Podával si návrh na zníženie vyživovacej povinnosti. Uviedol, že v tomto konaní bol poučený o účinkoch účinnej ľútosti ako aj o tom, že trestný čin zanedbania povinnej výživy trvá až do rozhodnutia súdu, resp. rozhodnutia odvolacieho súdu.

Z výpovede svedkyne poškodenej S.Ř. V. na hlavnom pojednávaní dňa 28.05.2013 a 03.12.2013 vyplynulo, že zo vzťahu s obžalovaným majú syna Q. Q.Y.K., ktorý od narodenie býva s ňou, bol jej zverený do opatery. Na základe Rozsudku Okresného súdu vo Vyškove, č. j. 8Nc/239/2005 - 64, SV 226/05 zo dňa 19.05.2006, bol syn zverený do jej opatery a Obžalovaný bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 1 200,-Kč mesačne, ktorú má platiť do 15 dňa v mesiaci k jej rukám. Obžalovaný si túto vyživovaciu povinnosť neplní okrem sumy 14 400,- Kč, ktorú uhradil dňa 24.10.2012 za obdobie od 01.12.2010 do 25.11.2011. Od tejto doby neuhradil nič. Syn nenavštevuje, nekupuje mu darčeky, oblečenie, školské pomôcky ani nič podobné. Naposledy bol so synom asi pred doma rokmi, keď bola so synom na návšteve u babičky. Neplnením vyživovacej povinnosti nebol syn vystavený nebezpečenstvu núdze, s výživou a starostlivosťou o syna jej pomáha priateľ a nikto iný. Od 01.12.2010 do 28.05.2013 dlhuje obžalovaný na výživnom sumu 21 600,- Kč, čo je čistá suma bez uhradenej sumy 14 400,- Kč. Sumu 14 400,- Kč považuje za úhradu bežné výživného za obdobie od 01.10.2010 do 25.11.2011, s ktorým meškal. Dlžné výživné vo výške 21 600,- Kč sa týka obdobia po 21.11.2011. Obžalovaný zaplatil výživné len raz sumou 1 200,- Kč v marci 2006 a na Vianoce zaslal spolu s matkou 2 000,- Kč, dvoje botasky a futbalové tričko, čo však nepovažuje za výživné, ale Vianočný darček.

Z výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní dňa 03.12.2013 vyplynulo, že od posledného pojednávania sa nič nezmenilo, obžalovaný výživné neplní, nie je s ním v kontakte, o syn sa nezaujíma. Za obdobie od 01.12.2011 do 01.11.2011 je výživné uhradené a od 01.12.2011 ho eviduje každý mesiac ako neuhradené. K tomuto dni predstavuje dlh na výživnom sumu 30 000,- Kč.

Z Rozsudku Okresného súdu vo Vyškove, č. j. 8Nc/239/2005 - 64, SV 226/05 zo dňa 19.05.2006, vyplynulo, že mal. Q. Q., syn otca Q. Q. a matky S.A.Ř. V., je zverený do opatery matky a obžalovaný je zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 1 200,-Kč mesačne, ktorú má platiť do 15 dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Správou Mesta Nové Mesto nad Váhom zo dňa 24.02.2012 nie je obžalovaný bližšie hodnotený.

Podľa Správy Obvodného úradu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 28.02.2012 obžalovaný bol 5 krát postihnutý za priestupok v rokoch 2007 až 2009.

Podľa Správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 23.02.2012 bol obžalovaný v evidencii nezamestnaných 14.06.2011 do 25.09.2011 kedy bol vyradený z evidencie z dôvodu nástupu do zamestnania v spoločnosti Komínsystém, s.r.o. Nové Mesto nad Váhom, pred evidenciou pracoval v spoločnosti Strojstav CM s.r.o. Nové Mesto nad Váhom; pracovný pomer bol skončený v skúšobnej dobe. Od 30.04.2011 do 05.06.2011 bol dobrovoľne nezamestnaný a od 06.06.2011 do 13.06.2011 bol dočasne pracovne neschopný. Tiež nie je evidovaný na odbore sociálnych vecí - oddelenie posudkových činností a peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a nepoberá žiadny kompenzačný príspevok.

Podľa Správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 28.02.2012 sa obžalovaný nenachádza v ich databáze.

Podľa Správy Sociálnej poisťovne, pobočka Trenčín, zo dňa 24.02.2012 obžalovaný ku dňu 24.02.2012 nepoberá dávky v nezamestnanosti a k 24.02.2012 sa nenachádza v registri dôchodkových informácií ako poberateľ dôchodkového poistenia. Obžalovaný poberal nemocenské dávky a to vo februári 2011 vo výške 17,20 Eur, v marci 2011 vo výške 22,10 Eur, v apríli 2011 vo výške 10,70 Eur, v decembri 2011 vo výške 9,70 Eur, januári 2012 vo výške 11,10 Eur.

Podľa Správy spoločnosti GAZU, s.r.o. pracoval v ich spoločnosti od 02.06.2010 do 13.10.2010 na skrátenej pracovnej úvazok len dva dni. Vyživovaciu povinnosť si nenahlásil, no dôvodu nízkeho príjmu by nemohli realizovať zrážky zo mzdy.

Podľa Správy spoločnosti Constructa s.r.o. Prievidza zo dňa 09.03.2012 pracoval obžalovaný v ich spoločnosti na dohodu o vykonaní práce od 25.11.2010 do 22.12.2010 a na hlavný pracovný pomer od 03.01.2011 do 04.02.2011, počas zamestnania nenahlásil žiadnu vyživovaciu povinnosť. Pracovný pomer bol ukončený z dôvodu ukončenia zákazky, na ktorú bol prijatý.

Podľa Správy spoločnosti Strojstav CM, s.r.o. Nové Mesto nad Váhom zo dňa 08.03.2012 pracoval ich spoločnosti ako zvärač na pracovný pomer na dobu určitú od 19.04.2011 do 30.04.2012, pracovný pomer bol rozviazaný podľa § 72 ods. 1 Zákonníka práce dňa 29.04.2011. Nenahlásil vyživovaciu povinnosť, preto nemohla byť vykonaná zrážka.

Podľa Správy spoločnosti Komínsystém, spol. s.r.o. zo dňa 13.03.2012 pracoval obžalovaný v ich spoločnosti od 26.09.2011 do 31.01.2012, počas trvania pracovného pomeru nenahlásil vyživovaciu povinnosť na syna Q. Q. nebola mu počas trvania pracovného pomeru ani raz strhnutá zrážkou zo mzdy.

Podľa Trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/159/2010 - 100 zo dňa 10.11.2010, právoplatný dňa 01.12.2010, bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona pre neplnenia vyživovacej povinnosti na syna Q. Q. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ štyrikrát súdne trestaný. Prvé odsúdenia má osvedčené a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený.

Podľa poštovej poukážky zo dňa 24.10.2012 obžalovaný uhradil S. V.R.B. sumu 14 400,- Kč.

Podľa Správy Sociálnej poisťovne, pobočka Trenčín, zo dňa 04.09.2013 obžalovaný ku dňu 04.09.2013 poberal nemocenské dávky a to vo februári 2011 vo výške 17,20 Eur, v marci 2011 vo výške 22,10 Eur, v apríli 2011 vo výške 10,70 Eur, v decembri 2011 vo výške 9,70 Eur, januári 2012 vo výške 11,10 Eur, vo februári 2012 vo výške 10,40 Eur, v marci 2012 vo výške 11,10 Eur, v apríli 2012 vo výške 10,70 Eur, v máji 2012 vo výške 11,70 eur, v júni 2012 vo výške 10,70 Eur, v júli 2012 vo výške 11,10 Eur, v auguste 2012 vo výške 11,10 Eur a septembri 2012 vo výške 2,60 Eur.

Podľa Rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava zo dňa 29.01.2013, priznala sociálny poisťovník obžalovanému invalidný dôchodok v sume 96,30 Eur od 09.09.2012 a od 01.01.2013 ho zvýšila na sumu 101,10 Eur. Za invalidného bol uznaný z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 60% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Podľa Vyjadrenia Q. Q. I., doručenej súdu dňa 13.12.2013 25.11.2011 do 02.10.2012 bol práceneschopný, od 03.10.2012 do 23.10.2012 bol prechodne práceneschopný, od 23.10.2012, od 09.09.2012 je priznaný vznik invalidity s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 60%. Je liečený pre posttraumatickú artrózu ľavého členkového kĺbu. Prácu môže vykonávať len v prostredí bez hmotnej zodpovednosti, bez nárokov na chôdzu do schodov, chôdzu na dlhšiu vzdialenosť. Môže vykonávať práce v elektrotechnickom priemysle, prácu informátora.

Ďalej boli na hlavnom pojednávaní vykonané ďalšie listinné dôkazy uvedené v zápisnici z hlavného pojednávania.

Podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, kto sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 207 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523207'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523207'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela nepríjemne prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 49 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, súd môže podmienčne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo prijme záruku za nápravu páchatela a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Ustanovenie odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252349'&ucin-k-dni='30.12.9999'> sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona, ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523207'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

* * * * *

Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný si zákonnú vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona o rodine voči synovi mal. Q.U.J. neplnil v období od 01.12.2010 do 25.11.2011 v W. I. a neplní od 09.09.2012 doposiaľ v W. I. a ani nikde inde, ktorá mu vyplýva z ust. Zákona o rodine a z rozsudku Okresného súdu vo Vyškove č. j. 8Nc/239/2005 - 64, SV 226/05, zo dňa 19.05.2006, ktorým mu bola určená vyživovacia povinnosť v sume 1 200,-Kč mesačne, ktorú má platiť do 15 dňa v mesiaci na mal. Q. k rukám poškodenej S. V.. Uvedené skutočnosti sú preukázané výpoveďou obžalovaného, poškodenej, citovaným rozsudkom Okresného súdu vo Vyškove a trestným oznámením poškodenej. Ako vyplynulo z prečítanej výpovede obžalovaného, ale aj jeho výpovede na hlavnom pojednávaní, obžalovaný si je svojej vyživovacej povinnosti veľmi dobre vedomý, pričom na svoju obranu uviedol, že neplnil vyživovaciu povinnosť, lebo nemal peniaze. Jeho vedomosť tiež vyplýva z citovaného súdneho rozhodnutia o určení výživného vo výške 1 200,- Kč mesačne. výpoveďou obžalovaného, poškodenej a poštovou poukážkou na sumu 14 400,- Kč je preukázané, že za obdobie od 01.12.2010 do 25.11.2011 uhradil obžalovaný dlžné výživné vo výške 14 400,- Kč, k čomu súd uvádza, že sa tak stalo až pod tlakom prebiehajúceho trestného stíhania. Na svoju obranu obžalovaný v podstate neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by ho po subjektívnej alebo objektívnej stránke zbavovali trestnoprávnej zodpovednosti za spáchaný skutok. V priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní vyšlo najavo, že obžalovaný utrpel úraz nohy v dôsledku, ktorého bol od 25.11.2011 do 02.10.2012 práceneschopný, od 03.10.2012 do 23.10.2012 bol prechodne práceneschopný, od 23.10.2012 je práceneschopný až doposiaľ. Sociálna poisťovňa, ústredie Bratislava svojim rozhodnutím zo dňa 29.01.2013, priznala obžalovanému invalidný dôchodok v sume 96,30 Eur od 09.09.2012 a od 01.01.2013 ho zvýšila na sumu 101,10 Eur z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 60% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Následne súd riešil ako predbežnú otázku výšku vyživovacej povinnosti obžalovaného a dospel k záveru, že vzhľadom na zdravotný stav obžalovaného, schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť a jeho príjmové pomery je potrebné diferencovať výšku jeho vyživovacej povinnosti. V období od 01.12.2010 do 25.11.2011 (t. j. do úrazu) nebola pracovná schopnosť obžalovaného znížená, pracoval u rôznych zamestnávateľoch, resp. bol dobrovoľne nezamestnaný alebo evidovaný na úrade práce v evidencii nezamestnaných v obdobiach uvedených v jednotlivých správach Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, preto výšku vyživovacej povinnosti 1 200,- Kč určenú Okresným súdom vo Vyškove považuje súd za sumu, ktorú bolo v možnostiach a v schopnostiach obžalovaného vlastnou prácou zarobiť a plniť ako výživné. Výpoveďou obžalovaného i poškodenej bolo preukázané, že v tomto období si obžalovaný včas a riadne svoju zákonom stanovenú povinnosť vyživovať svoje dieťa neplnil. Obžalovaný bol od 25.11.2011 do 02.10.2012 práceneschopný, od 03.10.2012 do 23.10.2012 bol prechodne práceneschopný, od 23.10.2012 je práceneschopný až doposiaľ, pričom od 09.09.2012 mu bol priznaný invalidný dôchodok. Za obdobie od 25.11.2011 do 09.09.2012 počas pracovnej neschopnosti obžalovaný poberal v priemere okolo 10,- Eur nemocenské dávky, pre úraz nohy nebol objektívne schopný si vlastnou prácou zabezpečiť vyšší príjem, z ktorého by mohol platiť výživné. Od 09.09.2012 poberá invalidný dôchodok. Na základe týchto skutočností súd následne dospel k záveru, že obdobie od 25.11.2011 do 09.09.2012 nie je možné obžalovanému klásť za vinu ako obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti Avšak obdobie od 09.09.2012, kedy začal poberať invalidný dôchodok, až do dňa vyhlásenia tohto rozsudku, je potrebné považovať za obdobie, kedy mohol plniť vyživovaciu povinnosť z invalidného dôchodku vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa, v ktorom vôbec neplnil vyživovaciu povinnosť, čím mu vznikol dlh na výživnom vo výške 456,41 Eur. I keď obžalovaný poberá invalidný dôchodok, po stabilizovaní zdravotného stavu však môže vykonávať prácu zodpovedajúcu jeho zdravotnému stavu v intenciách vyjadrenia Q.. Q. I.. Súd pri tom podotýka, že obžalovaný nemá inú vyživovaciu povinnosť. Vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi majú obaja rodičia, ktorá im nezanikla, pričom matka dieťaťa si plní svoju okrem iného vyživovaciu osobnou starostlivosťou o syna. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný neposkytuje synovi osobnú starostlivosť, nepodieľa sa na jeho výchove, neplní vyživovaciu povinnosť náhradným spôsobom a tak sa jeho vyživovacia

povinnosť obmedzila len na plnenie vyživovacej povinnosti v peniazoch, ktorú si plní čiastočne. Vyživovacia povinnosť na maloleté deti má prednosť pred inými vedľajšími výdavkami. Povinnosťou rodiča okrem jeho výchovy je aj dieťa vyživovať, čo nespočíva len v poskytovaní peňažného plnenia, ale aj v povinnosti zaopatrovať a vyživovať oprávnenú osobu v naturálnej forme - teda poskytovať dieťaťu stravu, oblečenie, bývanie, starostlivosť o zdravie a čistotu a pod, avšak z výpovede obžalovaného ako aj poškodenej nevplyva, že by tak obžalovaný robil. Je zrejmé, že obžalovaný nevyužíval všetky možnosti ako sa zamestnať a získať tak zdroje na plnenie si svojej jedinej vyživovacej povinností. Pre posúdenie postoja obžalovaného k plneniu vyživovacej povinnosti nie je bez významu, že vyživovaciu povinnosť si nenahlásil u žiadne zamestnávateľa.

S poukazom na vyššie vykonané dôkazy, po ich dôkladnom vyhodnotení, a to jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, a s poukazom na vyššie uvedené úvahy, ktorými sa súd spravoval pri ich hodnotení, je skutkový stav veci preukázaný tak ako je popísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by jeho trestnoprávnu zodpovednosť vylučovali alebo zmierňovali. Vykonané dôkazy spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vykonané dôkazy vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovaného. Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, pretože obžalovaný sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený. Naplnenie kvalifikačného znaku spočívajúci v zákonom stanovenej požiadavke, aby bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch čin odsúdený, je preukázaný právoplatným Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/159/2010 - 100 zo dňa 10.11.2010, právoplatný dňa 01.12.2010.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, bolo konanie obžalovaného posúdené podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný úmyselne, keď obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom. Priamy úmysel obžalovaného vyplýva z jeho výpovede, kde sám priznal, že vyživovaciu povinnosť neplnil, ale aj zo skutočnosti, že obžalovaný svoju vyživovaciu povinnosť nenahlásil žiadnemu zo zamestnávateľov, u ktorých pracoval. Závažnosť konania obžalovaného pritom spočíva v tom, že obžalovaný porušil záujem spoločnosti na riadnom plnení si vyživovacej povinnosti rodiča voči svojim maloletým deťom.

Pri výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatel'a, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'a. Súd zistil na strane obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť, keďže sa priznal ku skutku (§ 36 písm. l) Trestného zákona). Na strane druhej súd prihliadol k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že bol v minulosti odsúdený a to Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 17.12.2013, sp. zn. 1T/189/2013, keďže trestný čin zanedbania povinnej výživy bol dokonaný v intenciách § 122 ods. 13 Trestného zákona vyhlásením tohto rozsudku po právoplatnosti citovaného rozsudku 1T/189/2013. Obžalovaný sa dopustil žalovaného trestného činu v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia, preto neprichádzalo od úvahy uloženie podmienčného trestu odňatia slobody. Ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona totiž vylučuje ukladanie tzv. podmienky na podmienku, v prípade, ak v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia páchatel' spácha úmyselný trestný čin. Keďže súd vyhodnotil konanie obžalovaného ako konanie v priamom úmysle, neprichádza do úvahy uloženie ďalšieho podmienčného trestu, nakoľko ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona sprísňuje sankcionovanie páchatel'a trestného činu. Súd zistil, že uloženie žiadneho alternatívneho trestu v danom prípade neprichádza do úvahy. Nie sú splnené podmienky pre uloženie peňažného trestu vzhľadom na osobné a majetkové pomery obžalovaného, u ktorého navyše súd konštatuje je schopnosť plniť vyživovaciu povinnosť vo výške 30% životného minima na nezaopatrené maloleté dieťa. nenaplnil by sa tým účel trestu. Uloženie trestu povinnej práce tiež nie je možné, nakoľko jeho uloženie je viazané na súhlas obžalovaného, ktorý nedal. Súd však pri určení druhu a výmery trestu zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný čiastočne uhradil dlžné výživné za obdobie od 01.12.2010 do 25.11.2011 vo výške 14 400,- Kč, tiež bral do úvahy súčasné možnosti a schopnosti obžalovaného vlastnou prácou zarábať finančné prostriedky na svoju obživu a výživu svojho syna, ktoré sú objektívne determinované jeho zdravotným stavom a preto súd ukladal obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože nebol doteraz vôbec odsúdený na trest

odňatia slobody spojený s jeho výkonom v zariadenia ZVJS SR. Trest odňatia slobody súd mimoriadne znižoval podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko vzhľadom na vyššie popísané pomery obžalovaného má súd za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, za dôvodný a primeraný, zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie nielen ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, ale aj vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.